

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Задирака О.М., здобувач вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Показники обсягів залучених інвестицій без детального обґрунтування можливостей їх максимально ефективного освоєння не можуть бути адекватними критеріями оцінки рівня економічного розвитку регіонів, галузей економіки, держави, їх конкурентоспроможності, можливості розв'язання глобальних проблем забезпечення суспільного добробуту.

Динамічність економічних умов, в яких функціонують сільськогосподарські підприємства, високі вимоги до результативності виробництва вимагають пошуку нових підходів до визначення пріоритетів інвестиційного забезпечення агробізнесу, обґрунтування потреби в інвестиційних ресурсах безпосередньо для сільськогосподарських підприємств з урахуванням необхідності техніко-технологічного оновлення галузі, підвищення ефективності інвестицій, стимулювання їх інноваційного спрямування.

Нині сільське господарство потребує масштабного й ефективного інвестиційного забезпечення. Проте власні, залучені та позикові інвестиційні джерела товаровиробників недостатні для забезпечення їх потреб. Іноземні інвестиції в аграрний сектор економіки залучаються в обмежених обсягах, а їх частка в загальних вкладеннях поки що незначна. **Подальше уповільнення інвестиційної активності в сільському господарстві, яке науковці Інституту аграрної економіки прогнозували ще наприкінці 2018 року, підтвердилося даними Державної служби статистики України за I півріччя 2019 року. Так у січні-червні 2019 року капітальні інвестиції у сільське господарство склали 23,3 млрд грн, тобто лише на 83,1% проти відповідного періоду 2018 року. При цьому частка сільського господарства у загальному обсязі капіталовкладень по державі, які зросли на 7,5%, навпаки, скоротилася з 12,8% до 10,0% [1].**

Найбільш простою формою залучення інвестицій є використання господарських договорів про спільну виробничу діяльність, при якій обмежений в коштах сільськогосподарський товаровиробник та фінансове міцне підприємство спільно фінансують виробничі витрати [2]. Перспективною формою залучення інвестицій у сільське господарство є також спільна діяльність сільськогосподарських, агросервісних, промислових та інших підприємств у складі агропромислових фінансових груп. Хоча зараз такі групи в сільському господарстві відсутні, вже створена достатня законодавчо-нормативна база для їх поширення.

Разом з вище наведеними сільськогосподарські підприємства можуть використовувати й інші, менш поширені варіанти залучення інвестицій. Іноземні інвестиції являють собою всі види цінностей, що вкладаються безпосередньо іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності згідно з чинним законодавством України.

Підприємство з іноземними інвестиціями – це підприємство (організація) будь-якої організаційно-правової форми, створене за законами України, якщо протягом року в його статутному фонді є кваліфікаційна іноземна інвестиція. Для новостворених підприємств цей критерій визначається за підсумками першого повного календарного року їх існування [3].

Формування сприятливого інвестиційного клімату, збільшення обсягів інвестиції є передумовою поступового відновлення економічного зростання країни. Тому інвестиційна державна політика має базуватись на комплексному підході, що поєднує механізми розвитку інвестиційного потенціалу країни, її регіонів та галузей, насамперед АПВ.

Проблема інвестиційного забезпечення розвитку галузі є найбільш гострою серед малих і середніх сільськогосподарських підприємств та особистих селянських господарствах. Досягнення позитивних зрушень у цьому напрямі найбільшою мірою залежить від використання місцевих можливостей інвестиційного забезпечення. Однак такі можливості в більшості регіонів і територій обмежені. Тому проблема інвестиційного забезпечення розвитку сільського господарства і села набуває масштабності. Розв'язання її має національне значення і потребує консолідації зусиль усіх ланок і сфер виробництва, соціуму, органів державної влади та управління економікою [4].

Розвиток сільського господарства у стратегічній перспективі неможливий без відповідного інвестиційного забезпечення, основою якого мають бути власні та залучені джерела товаровиробників, а також бюджетні кошти. Сучасні виклики, цілі та завдання аграрної політика обумовлюють необхідність досягнення науково обґрунтованих стратегічних пріоритетів і вирішення завдань щодо інвестиційного забезпечення розвитку сільського господарства.

Необхідно забезпечити формування і реалізацію активної інвестиційної політики держави на основі оптимально поєднаних прямих і непрямих економічних важелів підтримки інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання, удосконалення механізмів такої підтримки в напрямі підвищення її ефективності, створення умов для використання власних джерел товаровиробників.

Інформаційні джерела:

1. [Agravery — аграрне інформаційне агентство.](https://agravery.com/uk/posts/show/investicii-u-silske-gospodarstvo-skorotilisa-na-17) URL: <https://agravery.com/uk/posts/show/investicii-u-silske-gospodarstvo-skorotilisa-na-17> (дата звернення 07.10.2019).
2. Дубик В.Я. Інноваційна діяльність як передумова сталого розвитку національної економіки /В.Я. Дубовик // Інноваційна економіка. – 2016. – № 3-4. – С.5-9.
3. Нікітін Ю.О. Проблеми розвитку інноваційної діяльності в Україні /Ю.О. Нікітін// Інноваційна економіка. – 2014. № 5. – С.11-16.
4. Кісіль М.І. Сучасні виклики, стратегічні пріоритети та завдання щодо інвестиційного забезпечення розвитку сільського господарства /М.І. Кісіль // Інноваційна економіка. – 2014. – № 1. – С.14-19.